

[Alfred Hansen]

må nok være et helt andet lovforslag, vi skal have fat på, hvis vi på længere sigt skal rette op på denne skævhed.

Selv om man i bemærkningerne anfører, at også de private skal være med i planlægningen sammen med det offentlige, er det retsforbundets fornemmelse, at de private på et eller andet tidspunkt vil blive klemte, om ikke før så i hvert fald ved generationsskiftet. Konklusionen fra retsforbundets side må være, at vi er meget skeptiske over for dette lovforslag.

Med hensyn til lovforslag nr. L 53 så er det den samme skepsis, der gør sig gældende fra vor side. Vi finder, at det er flere restriktioner, man er ude efter, og det er ikke retsforbundets bord. Busser er jo et specielt trafiksystem, og det betinger, at passagererne, der vil med disse busser, vil vente til afgangstidspunktet. Man kan selvfølgelig afveje, om det er en offentlig opgave at etablere de forskellige busruter. Det kræver naturligvis, at der er et vist underlag, for at det kan køre nogenlunde økonomisk forsvarligt. Her er det vores principielle holdning, at de private skal have mulighed for at konkurrere på lige vilkår med det offentlige ved eventuel overtagelse af disse busruter, og vi finder ikke, det er rimeligt, at DSB skal udkonkurrere de private ruter, medmindre DSBs trafiksystem hviler i sig selv. Det vil selvfølgelig være en glædelig udvikling, hvis det viser sig, at DSB og det offentlige i det hele taget, herunder også kommunale busruter, kan køre billigere end private, men det må da være en forudsætning, at man ikke for skatteydernes penge fører en takstpolitik, som udkonkurrerer de private. I forslaget til lov om hyrekørsel er der i § 6 foreslået indført en administrativ regel, hvorefter ministeren fastsætter nærmere regler for hyrekørsel, herunder om bestillingskontorer, holdepladser m. v. Af bemærkningerne fremgår det, at reglerne har vist sig utilstrækkelige bl. a. for holdepladser, idet de nugældende regler kun omfatter holdepladser oprettet af en kommunalbestyrelse. Man har efter forslagsstillernes mening ikke klare retsregler for holdepladser oprettet af andre offentlige myndigheder på arealer, der er åbne for almindelig færdsel. Folketinget har netop en sådan holdeplads, og den er, har jeg lige bemærket her i formiddags, netop blevet malet op med store gule bogstaver. Det fremgår ganske klart, at denne plads er

forbeholdt et enkelt bestillingskontor, nemlig Taxa.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren her fra talerstolen vil bekræfte, at det er sådanne urimeligheder, han vil til livs. Jeg finder, det er en ejendommelig måde, man her fra folketinget demonstrerer sin vilje til i praksis at efterleve lighedsprincippet, ved synligt at give udtryk for, at man foretrækker en bestemt sammenslutning inden for hyrevogne. Jeg vil gerne spørge ministeren, om jeg skal fortolke de gule striber og båsene her uden for folketingets hovedtrappe på den måde, at ikke andre hyrevognssammenslutninger må holde på disse steder. Efter min vurdering må det være sådan, at hvis jeg ønsker at køre i taxa, må jeg have lov til at bestille en hvilken som helst taxa, jeg vil; jeg må betale den pris, det koster, og så må taxaen også hente mig dér, hvor jeg ønsker at blive afhentet.

Jeg vil gerne have klar besked på, hvorfor man specielt har foretrukket Taxa til at betjene kunder i dette hus; om det bare skal forstås sådan, at man foretrækker Taxa, men at de andre hyrevogne også må holde der, eller det er et monopol, man her har opelsket med hensyn til Taxa.

Endelig til slut. Efter de nugældende regler i bekendtgørelsen af 7. september 1973 i § 16 er føreren af en hyrevogn forpligtet til straks at efterkomme og fuldføre enhver bestilling af hyrekørsel, og denne pligt ønskes vel opretholdt. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil bekræfte, at forudsætningen naturligvis må være, at kunden har gyldigt betalingsmiddel og ikke uden aftale kan pålægge erhvervet kreditordninger.

**Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Ole-
sen):**

Jeg lagde mærke til, at hr. Svend Erik Hovmand understregede, at nu måtte vi ikke jasje dette lovforslag igennem. Som flere ordførere har gjort opmærksom på, er det altså fjerde gang, det nu bliver fremsat, og man må vel nok sige, at den behandling, det har været ude for, selv om vi havde fået det vedtaget i sidste samling, ikke kan betegnes som lovjaskeri. Vi har jo fået utallige spørgsmål fra udvalget og givet utallige svar, og jeg vil selvfølgelig være parat til også ved den kommende behandling at være så hurtig som